

ESPÈCIES INVASORES

L'ADN ambiental en dos punts del Delta revela que la granota toro encara hi és

El Parc Natural, que també ha localitzat un exemplar adult mort a 7 quilòmetres de la zona zero del 2018, intentarà acotar les zones d'afectació

Terres de l'Ebre Ò. Meseguer

El Parc Natural del Delta de l'Ebre no pot donar per erradicada la granota toro (*Rana catesbeianus*), una espècie invasora procedent d'Amèrica del Nord especialment nociva per a la resta d'amfibis. Ans al contrari, les proves d'ADN ambiental realitzades en les darreres setmanes han deparat mostres positives en dos punts i a sobre un d'ells està força allunyat del filtre verd de l'hemidelta esquerre que va ser la zona zero de les primeres deteccions, on el 2018 es van prendre mesures dràstiques (tancat, salinització, mostrejos i captures amb trapes sense treva) per a intentar contenir la invasió d'esta granota gegant que pesa uns 600 grams de mitjana i està considerada com una de les 100 espècies més perjudicials del món pel seu impacte ecològic.

Ara fa just un any, després de les mesures adoptades en els mesos anteriors, es va valorar que tant les

prospeccions com les primeres proves d'ADN ambiental com a mètode pioner que permetia detectar quines espècies hi ha hagut en una massa aquàtica amb una petita mostra d'aigua, van resultar negatives. El Parc confiava d'haver eliminat la granota, després d'haver-ne capturat més de 1.000 exemplars, però un any després s'ha demostrat que **"erradicar una espècie al Delta, on totes les masses d'aigua es comuniquen, és molt i molt complicat"**, com admet, amb un punt de frustració, la tècnica del Parc Natural Nati Franch, que defensa en tot cas l'eficiència de tot el Pla de lluita que s'ha desenvolupat fins ara.

Franch explica que tot i que els mostrejos a l'aigua del filtre fets esta primavera i les escoltes -la granota emet un so molt característic sobretot en època reproductora- eren negatius, ja van tenir un avís d'una granota molt gran a 7 quilòmetres. Estava morta, però era una granota



Imatge de granota toro difosa pel Parc Natural per a fer una crida a la detecció.

toro, segons es va confirmar. Arran d'això, es van repetir les anàlitzes d'ADN ambiental en els mateixos punts que l'any passat (als dos filtres verds, a les Olles i als desguassos i arrossars al voltant de la zona zero) i en zones properes a la troballa de l'exemplar de granota, amb el

resultat de dos positius, un d'ells en esta nova zona d'afectació i l'altre a un o dos quilòmetres del filtre verd on es va destapar la presència de la granota fa més de dos anys. **"Interpretem que algun dels exemplars que fa dos anys vam detectar que ja eren fora de la tanca [construïda expressament per a delimitar la zona zero] es van poder dispersar"**, especula Franch, que lamenta que ara mateix no es puga perimetrar una zona concreta per a tornar a aplicar-hi mesures agressives i reconeix que no es pot precisar la situació, tot i que **"sembla que la densitat és molt baixa"**.

Després que esta setmana el Parc s'haja reunit amb tots els sectors implicats en la lluita contra la granota, la resposta, segons explica Franch, consistirà a repetir les proves d'ADN ambiental però en punts més delimitats, ja que ara s'han pogut prendre mostres per exemple en estacions de bombeig que afecten superfícies massa grans com

per a afinar en la localització, i a partir d'aquí, mobilitzar tot el personal del Parc i els voluntaris per a capturar exemplars que es pressuposa que seran adults, la qual cosa s'ha constatat que té un plus de dificultat per a la captura. **"Hem d'actuar de pressa perquè potser són individus aïllats que encara no s'han reproduït i si encara podem fer alguna cosa, és ara"**, encoratja Franch, que fa una crida a tothom, pagesos i ciutadania en general, en el sentit que si senten sons estranys o veuen una granota molt gran, avisen el Parc Natural. **"Hi ha molta gent al territori, pagesos, regants, i si s'impliquen són els millors mostrejadors i ens permeten cobrir tot el Delta"**, demana. L'entitat que gestiona l'àrea protegida està preparant material per a fer-ne difusió i tampoc descarta a mitjà termini, si es concreten les zones d'afectació, tornar a prendre mesures puntuals com el tancament perimetral o l'assecatge d'espais humits. ■